

РОЛЬ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ

Бабіч Д. І., студент

Науковий керівник: Гладка О. І., к.е.н., асистент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Основою стабільного розвитку національної економіки є конкурентоспроможність її підприємств, що здійснюють успішний бізнес. Сучасним ринковим інструментом підвищення ефективності підприємств є реструктуризація, яку у загальному вигляді можна визначити як їх адаптацію до роботи в умовах, які постійно змінюються. Це зумовлює необхідність трансформації організаційно-правових форм, структур, їх систем менеджменту та принципів взаємодії з контрагентами і державою.

На сьогодні існує багато тлумачень поняття «реструктуризація», так наприклад, в загальному розумінні «реструктуризація – це зміна структури, масштабів, видів діяльності господарюючого суб'єкта з метою забезпечення ефективного формування, розподілу і використання фінансових ресурсів» [1] або «реструктуризація підприємства – це здійснення організаційно-господарських, фінансово-економічних, правових, технічних заходів, спрямованих на реорганізацію підприємства, зміну форми власності, управління, організаційно-правової форми, що сприятиме фінансовому оздоровленню підприємства, збільшенню обсягів випуску конкурентоспроможної продукції, підвищенню ефективності виробництва та задоволенню вимог кредиторів [2].

Таким чином, реструктуризація означає пристосування структури ресурсів, що використовує підприємство, до нових цін і умов, а також зміну параметрів виробництва відповідно до існуючих на ринку вимог. Реструктуризація, як правило, включає організаційні зміни на підприємствах, що часто виражаються в їх поділі на більш дрібні суб'єкти підприємницької діяльності. У процесі реструктуризації також змінюються цілі підприємства, здійснюється організаційна перебудова, відбувається поділ активів, переглядаються ринки та оптимізуються ресурси.

Часто реструктуризацію підприємств визначають як «процес їх пристосування до мінливих умов зовнішнього середовища властива ринковій економіці» [3]. Або вона розглядається як «комплекс заходів, спрямованих на «виживання» підприємств в умовах кризи або викликаних потребою реалізації їх нової стратегії незалежно від того, породжена вона загальною макроекономічною ситуацією, зміною загальної кон'юнктури чи дією внутрішніх для підприємств чинників» [4].

Таким чином, основними ознаками понять «реструктуризації» є те, що: по-перше, це господарська діяльність, по-друге, вона передбачає такий комплекс заходів, що спрямовані на впровадження змін на підприємстві; по-третє, головна її мета – це підвищення ефективності функціонування підприємства та його пристосування до умов середовища, що швидко змінюються. Отже, процес реструктуризації є невід'ємною частиною діяльності підприємства в сучасних умовах функціонування.

Література.

1. Гончаров А.И. Восстановление платежеспособности предприятия: модель оздоровления финансов. // Финансы. 2004. - № 8. с. 68-70.
2. Аистова М.Д. Реструктуризация предприятия: Вопросы управления. Стратегия, координация структурных параметров, снижение сопротивления преобразованиям. - М.: Альпина Паблишер, 2002.
3. Белых А.П., Федотова М.А. Реструктуризация предприятий: Учебное пособие для вузов. М.: ЮНИТИ - ДАНА, 2001.
4. Бобылева А.З. «Финансовое оздоровление фирмы: теория и практика: Учебное пособие. М.: Дело, 2003.

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ
ДІЯЛЬНОСТІ ТОВАРНИХ БІРЖ В УКРАЇНІ**

Бакса Х. А., студент

Науковий керівник: Машлій Г. Б., к.е.н, доцент

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

Однією з основних форм організованого ринку вважається біржова торгівля. Підтвердженням цього є той факт, що сьогодні на нього припадає понад 40% усього світового товарообороту [1, 126 с.].

На сьогодні в Україні ще не сформувався біржовий механізм, адаптований до вимог ринкової економіки. Сучасний стан діяльності товарних бірж далеко не відповідає їх потенційним можливостям, тому необхідно поглиблено досліджувати сучасні тенденції та визначати перспективні напрями розвитку цього важливого елемента інфраструктури ринку в Україні. Стан та проблеми функціонування бірж в Україні були відображені в працях таких науковців, як О. Сохацька, Б. Губський, Б. Рубцева, О. Лактіонов, С. Панчишина, Б. Дмитрук, М. Солодкий та інші.

Товарній біржі як системі забезпечення прозорого формування ціни в Україні не приділялось належної уваги. Такі стратегічні для національної економіки товари як метал, руда, нафтопродукти, вугілля, лісоматеріали, цукор, м'ясо, рослинна олія переважно реалізуються на позабіржовому ринку і, зазвичай, за тіншовими схемами, обминаючи прозорі біржові товарні потоки.

Слід зазначити, що на даний час без урахування фондових бірж та їх філій в Україні налічується 555 бірж [2]. У той же час у багатьох розвинутих країнах свою діяльність здійснює лише одна або декілька таких інституцій. Для оптимального ведення біржової діяльності їх число у країні повинно бути мінімальним, оскільки, як показує зарубіжний досвід, постійне збільшення чисельності бірж не сприяє активізації підприємництва.

Розвиток товарних бірж в Україні залежить від стану економіки в державі, вмiлого поєднання адміністративних і економічних важелів управління. Внаслідок відсутності в цій сфері послідовної державної регуляторної політики, інформованості та зацікавленості окремих суб'єктів господарювання біржі у нашій державі функціонують не достатньо ефективно. Як показує проведений